

Παρόμοιον φαινόμενον παρατηρήθη ἐν Κουμπακονίῳ τῶν Ἰνδιῶν. Κεραινὸς ἔπεσεν ἐπὶ δένδρον καὶ τὸ δένδρον αἰφνης ἤνθησε μετὰ παρέλευσιν δύο ἑβδομάδων, χωρὶς ἀποκτῆσθαι οὔτε ἐν φύλλον. Βραδύτερον ἤνθησε παρακαίρως ἐκ δευτέρου καὶ εἶτα ἐξαντληθὲν ἐξηράνθη.

+

Ἀπεψασίθη ὁριστικῶς ἡ ἀνέγερσις πύργου εἰς τὴν διεθνή ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου κατὰ σχέδιον τοῦ μηχανικοῦ Μόρισον. Αἱ δαπαναὶ τῆς ἀνεγέρσεως ὠρίσθησαν εἰς 1,500,000 δολλάρια. Ὁ πύργος θὰ εἶνε τρίπατος· τὸ πρῶτον πάτωμα θὰ ἔχη διάμετρον 80 μέτρων καὶ ὕψος 70 ὑπὲρ τὸ ἕδαφος, τὸ δεύτερον 50 μέτρων καὶ ὕψος 130, καὶ τὸ τρίτον πάτωμα διάμετρον 20 μέτρων καὶ ὕψος 300 ὑπὲρ τὴν γῆν.

+

Ἰατρός τις τοῦ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ ἀνεκάλυψε καὶ ἀπομονώσας ἐκαλλιέργησε τὸ βυκτηριδίον τοῦ ὀπίου τῶν καπνιστῶν.

ΣΤΟΝ ΟΜΗΡΟ

Γιὰ σέ, γέρο τυφλέ. ποῦ πάντα ἐμπρός μου
Σὰν ἄλλον ἦλιον βλέπω καὶ θαυμάζω,
Γιὰ σέ φτερά λαβένει ὁ λογισμὸς μου
Ὅταν τὸν κόσμον πῶπλαδες κυττάζω.

Ἀναπνοὴ γροικῶ μεγάλου κόσμου
Κ' αἰσθάνομαι πῶς ζῶ κι' ἀναγαλλιάζω·
Τὸν Ἔκτορά σου βλέπω καὶ τὸ φῶς μου
Θαμπώνεται μὲ μᾶς κι' ἀνατριχιάζω.

Μιά μόνη δὸς μου φωτεινὴ σου ἀχτίδα
Ἄψ' τὸ φῶς ποῦ τὸ μέτωπο σκορπίζει
Καὶ θεῖα λαμπρόαδα χύνει ἐς τὴν πατριδα.

Γέρο τυφλέ, τὸ φῶς ποῦ πλημμυρίζει
Τὸ μάτι τοῦ θνητοῦ, ποτὲ δὲν εἶδα·
Μόνο ἡ δική σου λάμψη μὲ φωτίζει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ ἐλπίς ζωογονεῖ, ἀλλ' ἡ προσδοκία θανατώνει.

*

Ὁ λόγος πρὶν ἐξέλθῃ τῶν χειλέων εἶνε δούλος μας· ἄμα ἐξέλθῃ γίνεται κύριός μας.

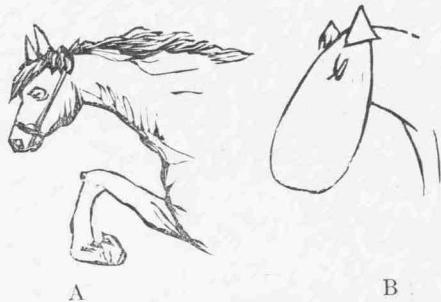
*

Τὴν μεγαλότεραν γρῆσιν τοῦ πνεύματός σου πρέπει νὰ κάμνης ὅταν ὁμιλῆς μὲ μισρόν.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

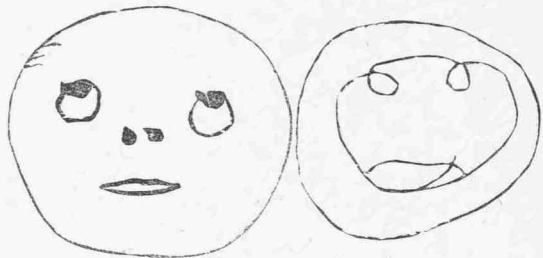
Κύριε Πνευματιστά, δὲν εἶνε πρωτοφανὲς τὸ πρᾶγμα, ὑπάρχουσι μάλιστα ἄλλα παραδείγματα ὑποβολῆς θαυμασιώτερα. Ἐν τούτων εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐν Λονδίῳ «Ἐταιρίας τῶν ψυχολογικῶν ἔρευνῶν»: Ὁ ὑπνωτισόμενος μὲ δεξιὰς ὀφθαλμοῦς ἐκάθητο ἐνώπιον τραπέζης ἔχων ἀνὰ χειράς μολυβδοκονδύλον καὶ πρὸ αὐτοῦ τεμάχιον χαρτοῦ. Ὁ ὑπνωτιστὴς μεταβίνει εἰς ἄλλο δωματίον καὶ ἐκεῖ ἐν μέλῳ τῆς ἑταιρίας χαρασσει ἐπὶ χαρτοῦ διὰ μολυβδοκονδύλου τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππου καὶ τὴν παγινωδὴ μορφήν, ἅτινα ἀπαράλλακτα παριστάσιν αἱ δύο παρατιθέμεναι εἰκόνες σημειούμεναι διὰ τοῦ στοιχείου Δ. Ὁ ὑπνωτιστὴς παρικολληθεὶ μετὰ προσοχῆς τα ἱγνογραφήματα καὶ ἔπειτα μὲ δεξιὰς τὸς ὀφθαλμοῦς φέρεται ὀπίσθεν τοῦ ὑπνωτισζόμενου εἰς ἀπόστασιν 60 ἑκατοστίων τοῦ μέτρου καὶ ὑποβάλλει εἰς αὐτὸν τὰ δύο ἱγνογραφήματα, ἅτινα ἐν μέσῳ βαλυστάτης σιγῆς καὶ ἐκπλήξεως τῶν παρισταμένων

ἐκτελεῖ κατὰ προτέγγισιν ὁ ὑπνωτισζόμενος ἀπαράλλακτα ὅπως φαινόνται εἰς τὰς παρατιθεμένους εἰκόνας τὰ διὰ τοῦ στοιχείου Β σημειούμενα.

A

B

A

B

Ἐνωσεται ὅτι τὸ πείραμα ἐγένετο ὑπὸ αὐστηροτάτην ἐπιτήρησιν, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι κανεὶς δόλος δὲν ὑπῆρξε κατ' αὐτό. Ἡ δὲ ἐξήγησις: Δὲν εἶνε τῆς παρουσίας ὥρας Ἄλλοτε θὰ γείνη διὰ μακρῶν λόγους ἐν τῇ «Ἐστία».

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐγένετο ἔναρξις τῶν διαλέξεων τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς. Πρῶτος δ' ἐν αὐτῇ ὁ κ. Βαλδστάιν, μετὰ βραχείαν ἐπισκόπησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς σχολῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐνεργηθειῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ κατὰ τὸ νῦν ὄρχόμενον προσδοκᾷ ἀγαθὴν τὴν συγκομιδὴν ἐκ τῶν σχεδιαζομένων ἐργασιῶν. Ἀκολούθως μετέβη εἰς τὸ κύριον τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ θέμα, τὴν περθοῦσαν Ἀθηνῶν, ἀνάγλυφον εὑρεθὲν κατὰ τὰς τελευταίας τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφάς, ὅπερ ὅμως διπλοῦν πρόβλημα παρέχει ὡς πρὸς τε τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῆς παραστάσεως. Πρὸς ὀρισμὸν τοῦ χρόνου τοῦ γλυπτικοῦ τούτου ἔργου ἔδειξεν ὁ ῥήτωρ ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἀρχαϊκῶς τέχνης, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ κάτω τῆς ὁσφύος περιβολῇ ἐμφαίνει ἀρχαϊκὸν τρόπον, ἐνῶ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν περὶ τὰ στέρνα πτυχῶν μαρτυρεῖ περὶ τοῦ χρόνου τῆς πλήρους ἀλλαγῆς ἀπὸ τῶν δεξιῶν τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης. Παρέβαλε δὲ αὐτὸ μὲ τὸ περίφημον ἑλευσίνιον ἀνάγλυφον καὶ ἤχθη εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶνε ἔργον τοῦ Ε' αἰῶνος. Ὁ τεχνιτὴς αὐτοῦ κατέρχεται ἕως μὲχρι τῶν χρόνων τοῦ Φειδίου, φυλάττει ὅμως εἰσέτι τὴν παράδοσιν τῶν ἀρχαιοτάτων ἀττικῶν σχολῶν. Ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν καὶ σημασίαν τοῦ ἀναγλύφου παρετήρησεν ὅτι τοῦτο οὔτε ὡς ἐπιτυμβία στήλη δύναται νὰ θεωρηθῆ, οὔτε ὡς ἀρχιτεκτονικὸν μέλος. Μᾶλλον ἀνήκει εἰς τὰ ἐπιγραφικὰ ἀνάγλυφα, ἵστατο δὲ πιθανῶς ἐπὶ ἐπιγραφῆς μνημονεύουσις πολεμιστοῦ πεσόντος. Ἡ παραστάσις ἐμφαίνει προφανῶς μελαγχολικὴν τὴν θεάν. Τὴν ἐπίδρασιν τοῦ τύπου τούτου ἔδειξε καὶ ἐπὶ μεταγενεστέρων παραστάσεων. Ἐν τέλει παρετήρησεν

ὅτι ἡ πρώτη ἐκ τοῦ ἔργου ἐντύπωμα ὑπέμνησεν αὐτὸν τὸν ἐπιτάφιον τοῦ Περικλέους. Ἐκ τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τοῦ Θουκυδίδου ἀναγνώσας εἶτα ἐν ἀποσπασμα, εἶπεν ὅτι δὲν διστάζει νὰ ὀνομάσῃ τὸ ἀξιωματικώτερον ἀνάγλυφον τὸν ἐπιτάφιον ἐν λίθῳ. Κατόπιν ὁ τοῦ ἔτους τούτου διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Πόλλανδ ὠμίλησε περὶ τινος ἐπιτύμβιας ἀττικῆς ἐπιγραφῆς, ἐμμέτρος ἐπιγράμματος, ἀναγομένης εἰς τὸ πρῶτον ἡμίσει τοῦ Δ' αἰῶνος. Τὸ ὄνομα Βύθυλλα ἀπαντᾷ ἐν αὐτῷ κατὰ πρῶτην φοράν. Ὁ κ. Πόλλανδ πρὸς ἐρμηνείαν τῆς ἀξιωματικῆς ἐπιγραφῆς ἔθηκε σιμειῶν τινα μόνον, ἀναβαλὼν εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν τὸν μακρότερον περὶ αὐτῆς λόγον.

— Πρὸ τῶν ἡμερῶν ἤρχισαν ἀρχαϊκοὶ ἀνασκαφαὶ ἐγγὺς τῆς Μονῆς τοῦ Δαρνίου, ἀπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐφόρου αὐτῆς κ. Δημ. Γρ. Κημπούρογλου. Σκοπὸς τῶν ἀνασκαφῶν τούτων εἶνε ἡ ἐξακριβῶσις τῆς τοποθεσίας τῆς Ἰερᾶς Ὀδοῦ, καὶ συνάμα ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἐν τῇ θεοσί: ἐκεῖνῃ εὐρισκομένων τῶν πάλαι ἱερῶν τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, καὶ τῆς Ἀφροδίτης. Αἱ μέχρις τοῦδε γινόμεναι ἀνασκαφαὶ ἔφερον εἰς φῶς ἐν ἀγάλμα γυναικὸς φυσικοῦ μεγέθους καλλίστης δὲ τέχνης, ἐστερημένον ὅμως τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ποδῶν. Ἐλπίζεται ὅτι διὰ τῶν περαιτέρω ἀνασκαφῶν θὰ συμπληρωθῶσι καὶ τὰ ἐλλείποντα ταῦτα μέρη, ἵνα τὸ ἄγαλμα κατατεθῇ ἀκέραιον εἰς τὸ Μουσεῖον, οὗτινος ἔσται ἐν τῶν καλλίστων. Τότε δὲ θὰ ἐξακριβωθῇ ἴσως καὶ ἂν τὸ ἄγαλμα τοῦτο εἶνε τῆς Κόρης τὸ ὑπὸ τοῦ Παισανίου ἀναφερόμενον. Πλὴν τούτου εὐρέθησαν καὶ πολλὰ ὄστᾶ καὶ κρανία ἐξ ἀρχαίων ἐκεῖ τάφων. Ἐντός ἐνός τῶν κρανίων τούτων εὐρέθησαν μύλυδος σφενδόνης, ἔχων ἐπιγραφὴν τινα.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐγένετο ἡ κατὰ μῆνα τακτικὴ συνεδρίασις τοῦ Φιλολογικοῦ καὶ Ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ «Παρνασσού» Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἰς τὸ τμήμα τὸν θάνατον τοῦ τέως προέδρου Πασπάτη, μεθ' ὃ τὸ τμήμα ἀπεφάσισε νὰ συγχαρῇ τὸν Κούρτιον ἐπὶ τῇ πενητηκοστῇ ἐπετείῳ τῆς ἀναγορεύσεως αὐτοῦ ὡς διδασκτορος, καὶ τὸν Μπρουν ἐπὶ τῇ ἐβδομηκοστῇ ἀμφοτεριῶν. Εἶτα ὁ κ. Πανταζίδης ἀνεκίνωσε τὴν διόρθωσιν τῶν 113 καὶ 114 στίχων τοῦ «Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῶ» τοῦ Σοφοκλέους, ὅπως διοφόρος ἦ ὡς εἶχε διορθώσει αὐτοὺς ὁ κ. Σταμ. Βάλβης ἐν προηγουμένῃ συνεδριάσει. Οἱ στίχοι ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

σιγησμαι τε καὶ σὺ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσος.

Ὁ κ. Πανταζίδης ἀνέφερε τὰς ἐπ' αὐτοῦ γενομένας ἐρμηνείας καὶ διορθώσεις καὶ παρέστησε τὸ ἀσύστατον ἡ ἀπίθανον αὐτῶν, ἐπέροτεινε δὲ ἰδίαν διόρθωσιν:

σιγησμαι τε καὶ σὺ μ' ἐξ ὁδοῦ ποθι
κρύψον κατ' ἄλσος.

Εἶτα ὁ κ. Ἀλέξ. Ραγκαβῆς ὠμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῶν λιμένων τοῦ Πειραιῶς καὶ εὐρύτερον περὶ τῆς τοπογραφίας ἐν γένει τοῦ Πειραιῶς. Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Ραγκαβῆ ὁ κ. Θεόδ. Βελιαντῆς ἐπρότεινε, ἂν εἰσηκούετο τὸ τμήμα, ὁ λόφος τῆς Μουνηχίας, ὅστις συχνὰ μετονομάζεται, ἄλλοτε μὲν καλούμενος Ἀρετοῖσκα, ἄλλοτε Καστέλλα καὶ ἄλλοτε Ἀκροπόλιν, ἂν κληθῇ ὀριστικῶς μετὰ τὸ ἀρχαῖον τοῦ ὀνόμα ἡ τοῦλάχιστον μετὰ τὸ ἀρκετὰ ποιητικῶν τῆς ἡρώιδος τοῦ Ἐρωτοκρίτου. Ὁ κ. Ἰάκωβος Δραγάσης ἔφερε παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Ραγκαβῆ. Ἐν τέλει ὁ κ. Στ. Δ. Βάλβης ἀνεκίνωσε διόρθωσιν ἀναφερομένην εἰς χωρίον τῶν Πολιτικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους. Τὸ χωρίον ἔχει ὡς ἐξῆς: «οὐ γὰρ

τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν δεῖν ζητεῖν διὰ τε τῶν λόγων καὶ τῶν γενομένων διὰ τῆς αἰσθήσεως». Ὁ κ. Βάλβης ἀπέδειξε διὰ τῆς παραθέσεως ὁμοίων χωρίων ἐκ τῶν Πολιτικῶν καὶ ἐκ τῶν Ἐνδημιῶν Ἠθικῶν ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης δὲν ἔγραψε τὰς τελευταίας λέξεις διὰ τῆς αἰσθήσεως, αἵτινες εἶνε παρέμβλημα προσελθὸν ἐξ ἐρμηνείας τῆς φράσεως τῶν γενομένων.

— Αἱ συνεδριάσεις τῆς Ἀγγλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἤρχισαν τὸ παρελθὸν Σάββατον διὰ τῶν ἀγορεύσεων τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γκάρνερ καὶ τοῦ ἐταίρου κ. Λόριγκ, Ὁ κ. Γκάρνερ, ὠμίλησε κατ' ἀρχὰς περὶ τῶν δημοσιεύσεων τῆς σχολῆς, ἀκολούθως δὲ περὶ τῶν λεόντων τῆς πύλης τῶν Μυκηνῶν. Νεώταται ἀνακαλύψεις παρέσχον ἰκανὰ τὰ ἀνάλογα πρὸς κρίσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἀπὸ πολλῶν γνωστῶν γλυπτικῶν τούτων ἔργων, περὶ ὧν τασαύται συζητήσεις ἐγένοντο μέχρι τούδε. Ἡ θεωρία τοῦ κ. Murray, ὅτι ὁ τύπος τῶν δύο ἔναντι ἀλλήλων λεόντων εἶνε ἀδεξία ἀπόπειρα πρὸς παρίστασιν τῶν δύο πλευρῶν τοῦ αὐτοῦ θηρίου, ἐπεβεβαιώθη δι' ἐγγλυφῆς λίθου εὐρεθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Τσουντά ἐν Μυκῆναις, ἐν ᾧ παρίστανται δύο ἀντιμέτωποι λέοντες μὲ μίαν μόνον κεφαλὴν κατὰ πρόσωπον θεωμένην Ἐκ τούτου δὲ ἀφορμὴν λαμβάνων, προσέθη ὁ κ. Γκάρνερ εἰς ἀνάπτυξιν περὶ τῆς Φρυγικῆς, Ἀσσυριακῆς καὶ Αἰγυπτιακῆς τέχνης. Μετὰ τὸν κ. Γκάρνερ λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Λόριγκ ἔδωκε γενικὰς τινὰς πληροφορίες περὶ τῆς τοπογραφίας τῆς Μεγαλοπόλεως καὶ τῶν ὑπὸ ἐταίρων τῆς Ἀγγλικῆς σχολῆς ἐκεῖ γενομένων ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ 1890 καὶ 1891.

Φιλολογικά

Ὁ διάσημος Γάλλος συγγραφεὺς κακορυφαῖος τῶν συγχρόνων διηγηματογράφων Γουὶ δὲ Μοπασσὰν παραφρονήσας ἐκλείσθη εἰς φρενοκομεῖον. Ἔργα μικρὰ αὐτοῦ ἔχουσι μεταφρασθῆ ἑλληνιστί, ὧν τινα καὶ ἐν τῇ Ἑστία. Ἐκ τῶν μεγάλων τοῦ ἔργων ἄριστα θεωροῦνται τὰ Bel-ami, Fort comme la mort, Notre cœur, Pierre et Jean

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχίζομεν τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων χαρακτῆρων γραφῆς καὶ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ἥθους ἐκίπτου ἐν σχέσει πρὸς τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα. Ἐγκαταλείποντες δὲ τὸ ἄλλοτε δοιμαθῆν ἐν τῇ Ἑστία, ἤτοι τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ἥθους παρὰ τὸ ἀποστέλλοντος χειρόγραφον πρὸς ἐξέτασιν, ὅπερ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς καὶ διασηρέστησε καὶ παρεξηγήθη, καὶ ὡς ἐκ τῆς πληθώρας δὲ τῶν ἀποσταλέντων ἀδύνατον ἦτο νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ πρακτικῶς οὐδὲν ὄφελος παρεῖχεν εἰς τὸν εὐρὺν κύκλον τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἑστίας, ἐγκαινίζομεν ἕτερον σύστημα: Ὁ δὲ δημοσιεύομεν ἐν ἐκάστῳ φύλλῳ τῆς Ἑστίας τὰ σχετικὰ πρὸς ἐν εἶδος γραφικοῦ χαρακτῆρος, δύναται δὲ πᾶς τις διὰ τούτων νὰ κρίνῃ τὰ προσπίπτοντα εἰς τὰ βλέμματά του χειρόγραφα καὶ νὰ τὰ κατατάξῃ εἰς τὰς οἰκείας τάξεις ἐξ ἄγων ἀνάλογα συμπεράσματα περὶ τοῦ ἥθους τοῦ γράψαντος.

Κατὰ τὴν Γραφολογίαν ὑπάρχουσιν 25 ἀπλᾶ εἶδη γραφῆς, τὰ ἐξῆς: 1) Ἐπιτηρομένη, 2) Καλλιγραφικὴ, 3) Κατεργομένη, 4) Εὐθεία, 5) Διεσπασμένη, 6) Πλατεία, 7) Σταθερὰ, 8) Μεγάλῃ, 9) Ἀτακτος, 10) Δυσανάγνωστος, 11) Ἐλαφρὰ, 12) Συνδεδεμένη, 13) Μικρὰ, 14) Κεκλιμένη, 15) Ποικίλη, 16) Στρογγύλη, 17) Ἐπρᾶ, 18) Ὀφιοειδής, 19) Συνεπιγμένη, 20) Ἀπλῆ, 21) Κοινὴ, 22) Αναρρινημένη, 23) Δυσανάγνωστος, 24) Ἐντονος, 25) Χονδροειδής.